

Chybí sportovní KONCEPCE

Základním kamenem úrazu je absence plánu rozvoje sportu v Libčicích. Což je udivující, protože současné vedení města si v zadávání různých studií prokazatelně libuje. Neváhá zaplatit zhruba 50 tisíc korun za rozbor směšného odpadu z několika černých popelnic, aby zjistilo, nakolik správně třídíme.

Sportovní koncepci nemáme, a není tedy jasné, zda je nafukovací hala konečné řešení, nebo jen mezikrok. Velmi realistický scénář se jeví tak, že na výstavbu plnohodnotné a moderní haly už v následujících letech nebudou peníze. Přitom stavíme zařízení, které má sloužit dvěma generacím. Tomu musí odpovídat i důkladnost našeho rozhodování!

Nikdy také nevzniklo odborné porovnání přetlaková versus nízkonákladová montovaná hala,

a tudíž chybí technické a provozní srovnání obou řešení.

Argument, že by cena výstavby haly na koupališti dosáhla stovek milionů korun, působí přehnaně. Pro srovnání: Sportovní centrum Řepy v Praze bylo vysoutěženo za 290 milionů, ale areál je koncipován jako komplex tří propojených budov s centrálním náměstím a najdete zde víceúčelovou halu pro 400 diváků, 25metrový bazén s atrakcemi, hotel, restauraci, tři tenisové kurty, dvě hřiště

na plážový volejbal a hřiště na pétanque a podzemní i nadzemní parkoviště pro 120 aut. Stačí si udělat velmi zevrubný přehled nedávno postavených hal, abychom zjistili, že rozhodnutí působí spíš jako politická volba než výsledek podrobné analýzy. Libčicím by pohodlně slušela podobná hala jako v uvedených příkladech.

Roky přešlapování

Nelze se sokolům divit, že tento záměr vítají. Konečně totiž po mnoha letech vidí konkrétní krok dopředu. To je pochopitelné. Možná ve skrytu tuší, že to není ideální varianta, ale lepší vrabec v hrsti než holub na střeše.

Chybí tu vhléd a úcta ke všem odtrénovaným hodinám, uznání lidem, kteří se dlouhodobě

snaží věnovat se dětem a mládeži. Obětují svůj volný čas a udržují sportovní život u nás v Libčicích stále aktivní a atraktivní. Jak je vidět na uvedených příkladech Telnice a Velkých Němčic (samozřejmě těchto příkladů je víc, ale tyto obce se nám hodně podobají), pokud je politická vůle a chuť – šance zaspportovat si v krásných moderních a vybavených zařízeních je naprosto reálná. I když promarněné roky nevrátíme, dejme teď v ale nerozvážnosti a zahajme s radnicí veřejnou debatu o tom, co je pro sport v našem městě nejlepší. Nenechajme si vnútit něco, co na první pohled vzbuzuje velké pochybnosti. Stačí se porozhlédnout po okolí a hledat optimální řešení pro naše Libčice. Zasloužíme si víc než trvalé provizorium.

Experiment za 30 milionů je plýtvání

► Jednoznačná pravda je, že Libčice potřebují kryté sportoviště, a to rychle, třeba i přechodně levnou nafukovací, ale bez nesmyslných kontejnerů. Hlavně potřebujeme strategii a koncepční plán rozvoje sportovní infrastruktury na 20 let. Bez toho bude město jen finančně krváčet na nesmyslech.

► V pořádku, postavme nafukovací halu, ale ať město stojí 10 milionů (podobně jako v Jičíně). Nedělejme z ní trvalou stavbu a využijme sokolovny jako zázemí – ušetříme tím 20 milionů korun.

► Uvedené příklady ukazují, že pevná montovaná hala může stát kolem 60 milionů korun a ne 150 milionů korun, jak se píše v Libčických novinách, kde jsou další zavádějící tvrzení.

► Co znamená, že praktický provoz ukáže? Jestli se hala bude přehřívat a potřebuje v létě chladit, což bude drahé. Stačilo si to ověřit v jiných městech.

► V projektu ani stavebním povolení o případné letní demontáži a následné montáži membrány není zmínka, nepočítá se s tím. Postavit něco, co teprve budeme testovat a za pochodu řešit rostoucí provozní náklady, se nejeví jako promyšlené rozhodnutí.

► Kdo konkrétně „pečlivě zvažoval“, že stávající povrch bude zachován?

► Bude se, nebo se nebude hala na letní období uklízet? Tuto otázku by mělo vedení města mít jasně zodpovězenou, jinak je to střelba od boku.

► Proč není veřejně dostupná prostorová studie haly na koupališti od městského architekta?

► Proč neexistuje přehled výhod a nevýhod každé varianty?

► Argument, že školní děti půjdou na tělocvik do areálu koupaliště zhruba o 4 minuty déle, je důvodem, proč tuto variantu smést ze stolu?

► Nezapomínejme na fakt, že ač z městského rozpočtu nebo státních peněz – tak či tak oboje platíme my, občané a daňoví poplatníci. To z našich daní jdou tyto investice. Proto musí být dobře spočítané, což se neděje.

Rozsvítit město barvami

Možná to znáte – vračíte se vlakem z Prahy a v podchodu na vás dýchne šedá a nehostinnost. Je to škoda, protože barvy mají moc měnit náladu i celá města. Streetart už dávno není jen výstřelkem, ale cestou, jak oživit mrtvá místa.

Zatímco jinde barvy úspěšně vytlačují normalizační šed, my v Libčicích na tuto změnu stále čekáme. Přitom řešení existuje a jmenuje se muralart. Tento fenomén je v vzestupu a jeho obdivovatelé podnikají výlety za moderním uměním po celé republice. I u nás by se našlo několik míst, kde by mohl vzniknout profesionální mural.

Muralart je moderní umělecký směr zaměřený na velkoplošnou malbu na stěny ve veřejném prostoru. Na rozdíl od děl streetartu či graffiti, které z hlediska zákona vznikají nelegálně, muralartová díla jsou objednána majitelem stěny kvůli její výzdobě.

Nejde o žádné „sprejování“, ale o legální velkoformátové malby, které mění fádňi fasády v umělecká díla. Taková tvorba kultivuje veřejný prostor a vrací život nevzhledným koutům. Murály navíc často vyprávějí příběhy z místní historie – a naše město má v zásobě nespočet námětů, které by si zasloužily takto ožít.

Pro inspiraci nemusíme chodit daleko. Například v nedaleké Chýni oslavili sté výročí založení republiky vytvořením unikátní, šedesát metrů dlouhé zdi.

Malba zachycuje klíčové výjevy z našich dějin rozdělené podle jednotlivých dekád a dodnes je důkazem, jak může spojení historie a moderního umění kultivovat veřejný prostor. Je velká škoda, že podobný projekt nevznikl i u nás při příležitosti sta let spojení Libčic, Letek a Chýnova.

Další povedenou realizací je krásná výmalba stanice Praha – Podbaba. Studenti tam vytvořili vtípnou iluzi vlakového vagonu s kupé. Výsledek? Krásný prostor, který baví cestující a svou estetickou hodnotou přirozeně odrazuje vandaly od nelegálního graffiti.

Libčice nemusí být šedá, stačí jen chtít vidět věci v jiných barvách. Máte i vy nápad na místo, které by si zasloužilo umělecký zásah? Napište nám.

Takhle to vypadá v Podbabě. Kdy se dočkáme v Libčicích?

Libčické noviny lakované narůžovo

Po přečtení březnového čísla místních novin máte pocit lepkavých prstů. Jsou laděné tak sladce až medově. Koho mají utáhnout?

Snad je to telepatie, libčické tamtamy nebo jen reakce na článek hlasu zastupitele, který se před měsícem věnoval výhradám k plánované nafukovací. V posledním čísle se tomuto tématu dostalo nečekávaného prostoru, celkem čtyř stran. To je dobře, protože konečně po letech tuctů dostáváme nějaké informace. Paní starostka však sama přiznává, že klíčové věci se ukážou až za provozu, což působí nepřesvědčivě.

Nafukovací hala se zázemím se zčistajasna stává školní tělocvičnou. Tvrzení odkazující na nejstarší projekt za 10 milionů se vmžiku mění na projekt za 40 milionů. A to bez bližšího prověření. Je to skutečně důvod, proč odstřílet variantu tělocvičny v dosahu školy? Ve Velkých Přílepech k tomu přistupují s větší odvahou.

Připouští se výstavba plnohodnotné kryté haly za podmínky čerpání dotace. Ta je vzápětí vyvrácena argumentem, že šance na získání je nejistá. Právě jste mohli vidět dva příklady do 60 milionů korun – jeden s dotací, druhý bez.

Kdo jsou konkrétní osoby pracovní skupiny, která má na svědomí toto rozhodnutí? Opozice toto řešení na jednání zastupitelstva nepodpořila.

strana 2

strana 3

ANKETA

- ▶ Nejdřív je třeba se ptát, pak rozhodovat.
- ▶ Nutit lidem hotovou věc nefunguje.
- ▶ Úspěšné město se staví s občany, ne proti nim.

KAM SE PODĚL ZDRAVÝ ROZUM?

ZA LIBČICE | ZA VŠECHNY | ZA BUDOUCNOST

BŘEZEN/2026

Vážení lidé z našich Libčic,

dostává se k vám první číslo nového občasníku s názvem FAKT. Podtitulem Kam se poděl zdravý rozum? chceme vyjádřit údiv nad některými kroky radnice. Nechceme primárně kritizovat nebo bořit hotová rozhodnutí. Cílem je upozornit na nelogické postupy a nabízet smysluplnější alternativy. Naším záměrem je otevírat diskusi tam, kde chybí zdravý rozum, a přinášet jiný pohled na řešení problémů, které se nás všech dotýkají.

Myšlenka na tento počín v nás kvasila dlouho. Možná to znáte sami – potkáte souseda, zastavíte se a prohodíte pár slov o tom, jak jde život a co se v Libčicích zrovna děje. Člověk jen tak uvažuje, kam Libčice vlastně míří a jestli se mu to líbí. Pokud se ale městem stále častěji nese nevěřičné „Opravdu?“, „To jako myslí vážně?“, je čas zpozornět a ptát se: „Je směr, kterým jsme se vydali, stále ještě rozumný, nebo jsme ztratili kompas a vychylujeme se z kurzu za lepším zítřkem?“

Pak je načase se ozvat a srozumitelně předložit fakta. Každou informaci se snažíme poctivě ověřit, a protože k některým dokumentům nemáme přímý přístup, využíváme zákonnou cestu a žádáme o ně město oficiálně skrze zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

První vydání otevíráme analýzou výstavby sportovní haly. Rozobereme tento problém do detailů a ukážeme, jak se dají podobné stavby řešit moderně a efektivně – tak, jak to už jinde dokázali.

Názory na dané téma se samozřejmě různí, každý máme jiné motivace, očekávání i zkušenosti. Právě tato pestrost pohledů je pro zdravé město klíčová. Problém nastává ve chvíli, kdy se o těchto rozdílných pohledech přestane diskutovat a rozhodnutí se dělají za zavřenými dveřmi, bez ohledu na logiku a hlasy těch, kterých se přímo týkají.

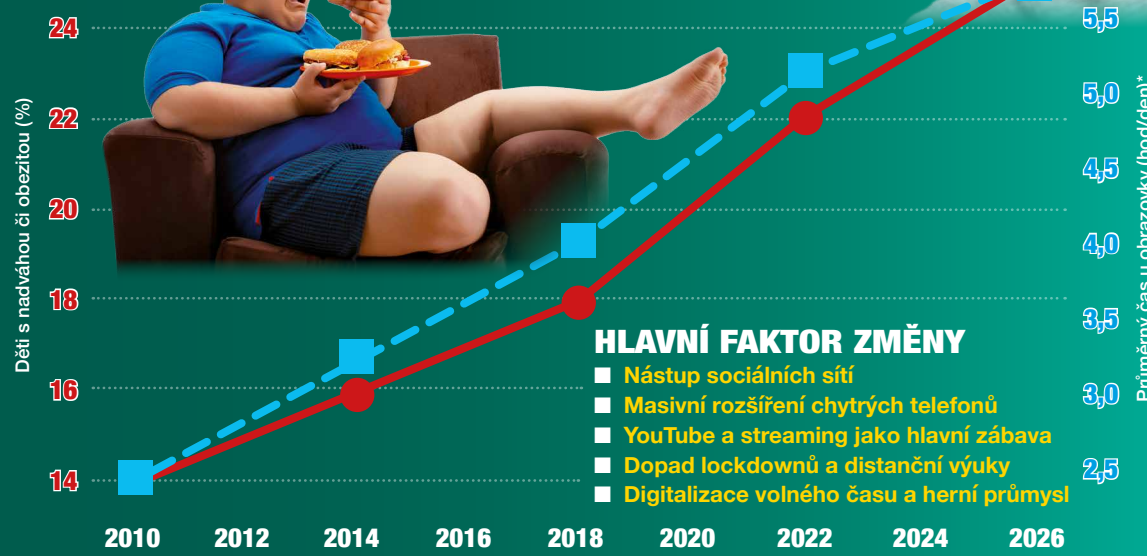
Za Libčice, z. s.

Kdo za tím stojí?

Pokud vás noviny FAKT zajaly, možná se ptáte, kdo je tvoří. Není to jeden autor, je to společný hlas místních, kteří dávají informace do souvislosti a širšího kontextu. Je to protipól polopráv zabalených v líbivých větách a lakováních na růžovo, které nás mají ukolébat. Spolek Za Libčice je důkazem, že existují lidé, jimž na budoucnosti našeho města skutečně záleží.

MARNÝ BOJ O SPORTOVNÍ HALU

Trend
dětské obezity
vs. digitální čas
(ČR 2010–2026)

HLAVNÍ FAKTOR ZMĚNY

- Nástup sociálních sítí
- Masivní rozšíření chytrých telefonů
- YouTube a streaming jako hlavní zábava
- Dopad lockdownů a distanční výuky
- Digitalizace volného času a herní průmysl

Po letech diskusí a slibů dostáváme řešení, které mnozí vnímají spíš jako nouzové provizorium než promyšlenou investici na desítky let. A to je nešťastný výsledek.

Je rozhodnuto. Stavební povolení je vydáno a bagry se pomalu dávají do pohybu. Uprostřed města vyroste hlučná bublina, která spolkně desítky milionů, omezí parkování v okolí a v létě bude nepoužitelná.

Je to smutný pohled na vítězství politiky nad rozumem. Přitom existují lepší přístupy, které se jinde osvědčily.

Dosažení úspěchu je přímo podmíněno kvalitním zázemím. U sportu to platí dvojnásob. Potřebujete zkušené trenéry a sportoviště, kde budete trénovat. První podmínku splňujeme vrchovatě, obě naše sportovní organizace – Sokol i AFK – mají za sebou stoletou tradici. To je hodnota, na kterou můžeme být právem hrdí. Ta druhá je problém k řešení. Téma haly se propisuje ve volebních programech napříč politickými uskupeními téměř dvacet let. Přesto jsme se dopracovali k řešení, které působí jako kompromis z nouze než jasná vize.

Sounáležitost a síla kolektivu

Kolektivní sporty mají význam, který nelze vyjádřit jen počtem medailí nebo výsledků v tabulce. Poskytují silný pocit sounáležitosti, v týmové hře chápete, jak

komunity, investice do budoucnosti města a především do dětí. Ty začínají organizovaně sportovat kolem šestého roku. Sokolská i fotbalová základna je v Libčicích dobrá. Zatímco pro menší děti je kroužků dostatek, dospívající jako by z místní nabídky vypadli. Kritickým věkem je třináctý rok, kdy u nás možnosti pohybových aktivit prakticky mizí. Mladí házenkáři nemají kde pokračovat a musí podstoupit složitý přestup do jiných klubů. Dojíždění do okolních měst několikrát týdně je

časově i finančně náročné, a tak řada mladých sportovců končí u mobilu, pokud se neuchytí ve fotbale. Bez smysluplných sportovních aktivit v místě bydliště ztrácejí mladí chuť se hýbat i potkávat.

Počet obézních dětí děsivě roste

Kdysi běžný obrázek dětí hrajících si venku na ulici se stal vzácností. Digitální svět vzkvétá a naproti tomu fyzická mládež zažívá strmý pád. Data Státního zdravotního ústavu dokládají, že dětská nadváha se stala v Česku vážným problémem, protože zasahuje už pětinu dětí, především dospívajících. Podle aktuálních dat se potýká s nadváhou či obezitou téměř každé čtvrté dítě, přičemž negativní trend zrychluje. Zatímco v roce 2010 trpělo nadváhou zhruba 14 % dětí, dnešní odhady se šplhají k hranici 25 %. Studie SPLDD (Sdružení praktických lékařů pro děti a dorost) se zaměřila na stav po pandemii covidu-19 a ukázalo se, že nedostatek pohybu zasáhl nejcitlivější dvanáctileté. Naproti tomu čas strávený před obrazovkou poskočil o víc než třetinu na denní průměr 7,5 hodiny u 13–18letých. (zdroj: HBSC ČR, SZÚ, WHO COSI, Česká unie sportu)

Kromě prázdných lavic po sobě pandemická opatření zanechala i hluboké šrámy na fyzickém a duševním zdraví mladé generace. To jsou následky, které musíme řešit právě dnes.

Dobré příklady odjinud

Některá města se tomuto nepříznivému trendu snaží vzdorovat. V Hostivicích budují stezky, díky nimž jsou školy dostupné z domova pěšky, investují do víceúčelových hřišť, maximálně podporují lokální oddíly a drží se koncepce „sport pro rodiny dostupný hned za rohem“. Nebo například Cheb, držitel titulu „Evropské město sportu“, otevřel školní areály veřejnosti i o víkendech a investoval miliony do volnočasových parků. V Libčicích sportoviště slouží téměř výhradně oddílům, nikoliv široké veřejnosti.

Základní škola v Hostivicích obklopuje hned několik dětských hřišť.

Trvalé provizorium bez klimatizace

Současné vedení města připravilo návrh, který uprostřed zástavby rodinných domů zastřešuje stávající házenkářské hřiště technologií samonosné nafukovací membrány o půdorysu 26 x 44 m s výškou 10 m a ve svahu vytváří zapuštěné buňkoviště. Povrch zůstane beze změny. Na papíře „dočasné řešení“, ve skutečnosti stavba povolená jako trvalá.

Navržené zázemí je sestaveno ze 17 obytných kontejnerů pro 49 osob a zahrnuje čtyři šatny pro chlapce i dívky, samostatnou šatnu pro rozhodčí, kancelář kombinovanou s recepcí a toalety. Hala má sloužit i jako školní tělocvična. Vytápění na teplotu 16 °C je projektováno plynové a s chlazením se nepočítá. Terasovitý svah je nahrazen opěrnými gabionovými zdmi, aby vznikl prostor pro uložení prefabrikovaných buněk. Další terénní úpravy se neplánují, většina pozemku zůstane bez jakékoli modelace terénu. Přívod vzduchu do membrány zajišťují vzduchotechnické jednotky, které pojedou v nepřetržitém monotónním provozu generující středně hlasitý zvuk o hladině 60 dB. Stávající tartanový povrch hřiště bude zachován. Žádné dopravní úpravy ani vyřešení problému s parkováním

se dle projektové dokumentace neplánuje. Údržbu hřiště a haly bude zajišťovat stávající správce sportovního areálu. (zdroj: www.libcice.cz)

Nesmyslná cena za nafukovačku

Absurdní jsou náklady na realizaci, která vychází na téměř 28 milionů korun. Samotná konstrukce haly sice stojí jen 5 milionů, ale zapuštěná kontejnerová sestava zázemí je naceněna na 20 milionů

korun. Zbytek tvoří stavební práce, přípojky a terénní úpravy.

Dotační žádost se nepřipravuje, projekt půjde plně z městského rozpočtu.

Nabízí se otázka, proč investovat tak astronomickou částku do šesti místností a nevyužít zázemí nedaleké sokolovny. I část z uvažované investice by velkoryse zmodernizovala stávající budovu TJ Sokol. Navíc tu existuje zvýšené riziko vlhkosti, horšího odvětrání a rychlý rozvoj plísní, protože ocelovým kontejnerům nesvědčí umístění v blízkosti vlhkého svahu. Své minus má i údržba dvou sportovních zázemí, pro město to znamená dvojnásobný rozpočet na provoz.

Cena kryté haly závisí na stavební technologii. Rozumnou cestou je proto montovaná s dobrou izolací jako v Telnici.

PŘÍKLAD REALIZACÍ SPORTOVNÍCH HAL

Obec	Kraj	Počet obyvatel	Rok dokončení	Cena
Telnice	Jihomoravský	1 670	2026	59 mil. Kč
Velké Němčice	Jihomoravský	2 070	2025	52 mil. Kč
Dýšina	Plzeňský	2 300	2024	117 mil. Kč
Slaný	Středočeský	15 500	2023	140 mil. Kč
Řevnice	Středočeský	3 700	2023	153 mil. Kč
Strání	Zlínský	3 500	2022	85 mil. Kč

PROJEKTOVANÉ NÁKLADY PŘETLAKOVÉ HALY SE ZÁZEMÍM (zdroj: www.libcice.cz)

Město vždy platí cenu s DPH	Cena bez DPH	Cena s DPH	CELKOVÁ CENA 27,7 mil. Kč
Stavební práce	9,5 mil. Kč	11,5 mil. Kč	založení, inženýrské sítě, retenční nádrže, zpevněné plochy, ...
Nafukovací hala	4,5 mil. Kč	5,4 mil. Kč	
Kontejnerová sestava	7,4 mil. Kč	9 mil. Kč	
Případná výměna povrchu hřiště včetně podkladních vrstev	1,5 mil. Kč	1,8 mil. Kč	není projektováno, požadavek investora na zachování původního povrchu

Vizualizace haly v Telnici u Brna.

Telnice ukazuje cestu

Je paradoxní, že zatímco jinde se „bublin“ zba-vují jako přežitku, u nás se o pořízení jedné takové – se všemi jejími omezeními – rozhodlo bez širší veřejné debaty.

Dobrym příkladem může být Telnice u Brna s bezmála 1700 obyvateli. Místní stoletou házenkářskou tradici radnice podpoří stavbou moderní lehké obloukové haly se samonosnou skořepinovou konstrukcí a celoročním provozem. Obec si zvolila cestu pevné haly jako náhrady za původní nafukovací konstrukci. Hlavním argumentem byla právě udržitelnost a nahrazení energeticky náročného provizoria moderním objektem, který splňuje standardy pro ligové soutěže házené. Celková herní plocha o rozměrech 44 x 22 m včetně bezpečnostních výběhů nabídne špičkový povrch s vysoko-

absorpční pěnou vhodný pro všechny halové sporty. Komfort pro hráče i fanoušky zajistí dvoupodlažní přístavek se čtyřmi šatnami a tribunou pro 200 diváků. Cena činí necelých 59 milionů korun a Národní sportovní agentura poskytne dotaci 30 milionů korun, obec zaplatí zbytek. Základní kámen byl položen v září 2025, momentálně probíhá montáž nosné ocelové konstrukce a dokončení se plánuje letos na podzim. Hala je projektována jako víceúčelová a díky použití speciálních obkladů se zlepšší akustika natolik, že se tu budou pořádat plesy i koncerty bez nepříjemné ozvěny.

Stavba jednoduché montované haly vyjde na 58,6 milionu a trvá přibližně jeden rok.

SLIBNÝ ROZJJEZD

Je jasné, že provozování různých sportů je podmíněno vyhovujícím vybavením. Naše infrastruktura se už desítky let jen udržuje, místo aby se rozvíjela.

Investice do stávajících areálů jsou spíše kosmetické a zaměřují se převážně na provozní opravy. Modernizace jde hodně ztuhla. Tedy jestli modernizaci chápeme nový plot a zrekonstruované fotbalové šatny. Sokolovna nemá ani to.

Multifunkční hala v areálu TJ Sokola

Před osmi lety jsme měli dobře

nakročeno. Sokolové předložili ambiciózní plán výstavby víceúčelové haly, která doplňovala stávající venkovní hřiště tak, aby vznikl ucelený sportovní komplex. Návrh počítal s univerzální hrací plochou pro házenou i další halové sporty na soutěžní úrovni (florbal, basketbal, volejbal), vybavení pro gymnastiku a šplh, tribunu pro 150 diváků, osm místností využí-

tel-ných jako šatny nebo klubovny, posilovnu, saunu se zázemím, nářadovnu a nezbytné technické zázemí.

Tehdejší finanční odhad nákladů se pohyboval kolem 100 milionů korun. Ještě v roce 2018 schválilo zastupitelstvo města 400 tisíc korun na dopracování projektové dokumentace. Následná veřejná prezentace vyvolala převážně pozitivní odezvu. Pochopitelně se objevily i výhrady – zastínění sousedních pozemků či parkování –, ale šlo o připomínky řešitelné.

Nedostatečná politická podpora

Hlavní problém nakonec nebyl

technický, ale politický. Vyjednávání o majetkoprávních vztazích, financování provozu i řešení námitek byla vleklá a neúspěšná. Škoda že se v té době nenašla široká politická vůle, která by záměru dala zelenou. Na sklonku roku 2022 nastupuje na radnici nové vedení města (Libčický občanský spolek LOS s podporou ODS),

zavírá projekt do šuplíku a zároveň zadává v ateliéru Písek Seyček Architekti s.r.o. studii nafukovací haly se zázemím.

Tvůrcem návrhu je SPORTPROJEKT PRAHA, s. r. o.

zdroj: www.sokollibcice.cz

Seznam nejasností a nesrovnalostí pokračuje

Libčický nafukovací záměr nebyl široké veřejnosti pořádně představen. 24. května 2024 proběhlo jedno setkání na plovárně s autory studie. A v posledních Libčických novinách najdete jen zavádějící informace.

Velké obavy vzbuzuje propočet provozních nákladů. Ty se mohou reálně vyšplhat až na miliony korun ročně. Ze získaných materiálů vyplývá, že finanční plán je podhodnocen v oblasti energetických nároků, personál-

ního zajištění i dlouhodobého servisu. Zneklidňující je, že se v projektové dokumentaci vůbec neřeší přehřívání haly během letních měsíců, ke kterému dochází v důsledku skleníkového efektu. Bez klimatizace není

celoroční provoz možný, ale vyjde i na 5 tisíc korun za horký letní den, je hlučná a vytváří suchý vzduch.

Proč stavět na cizím pozemku, když má město vlastní?

Problematické jsou i majetkové vztahy. Město staví na cizím pozemku, TJ Sokol je nucen pozemek městu darovat, město

platí veškeré provozní náklady a údržbu zajišťuje správce areálu. Zvolený postup se jeví jako krajně nepraktický, přičemž se už dlouho nabízí lepší varianta – výstavba jednoduché multifunkční haly na vlastním pozemku v prostoru městského koupaliště. Přesunem sportovní haly mimo centrum vyřešíme urbanistický problém, dostatečnou parkovací kapacitu a zmizí

obtěžování sousedů hlukem i světelným smogem. Paní starostka v březnových novinách předkládá věci po svém a lidi spíš mate. Celý projekt z jejího textu vyznívá jako drahý experiment, u kterého se má většina problémů – od přehřívání až po náklady na provoz – řešit až za pochodu. Ale stavět stylem „uvidíme později“ je dost nebezpečný hazard.

Jde to i bez dotace

Krásná nízkonákladová hala už stojí, konkrétně ve Velkých Němčicích. Podobně jako Libčice, i tento městys se 2070 obyvateli dlouhodobě postrádal kryté prostory pro sportování během zimy i nepříznivého počasí.

Navíc i zde řešili kapacitně a technicky nevyhovující školní tělocvičnu. Proto v roce 2016 vznikla studie a o tři roky později získal stavební projekt povolení. Za stavbu radnice z vlastních prostředků nakonec zaplatila 51,6 milionu korun vzhledem

k tomu, že ani po čtyřech pokusech se nepodařilo získat dotaci od NSA ani Jihomoravského kraje (důvod několikaletého zdržení). Současný starosta Pavel Nápravník tuto situaci komentuje: „O co víc jsme byli neúspěšní při získávání peněz ze státního

Nevyhovující školní tělocvičnu vyřešila obec stavbou kryté haly.

Celková cena činila 51,6 mil. Kč.

rozpočtu, o to víc jsme byli úspěšní při samotné výstavbě.“ A k té podotýká: „I když jsem byl osobně z počátku skeptický k velikosti a volil bych menší prostor, dnes jsem za to rád. Je dobré, že dnes máme zařízení tohoto

typu a velikosti, a jsem si jist, že bude dobře sloužit. Věříme, že stavba multifunkční sportovní haly, která umožňuje provozování házené, halového fotbalu, futsalu, florbalu, volejbalu, nohejbalu, badmintonu a basketbalu,

přispěje k rozvoji komunitních sportů a volnočasových aktivit.“ (zdroj: Zpravodaj Velké Němčice 9/25). Kolaudace Sportcentra Velké Němčice proběhla v září 2025, o několik měsíců dříve, než bylo původně v plánu.

Obelhaní sousedé

Nenechte se zmást pojmem „nafukovačka“. Ačkoli je stavba navržena jako dočasná a byla dlouhodobě prezentována jako přechodné řešení na několik let, ve skutečnosti je povolena jako stavba trvalá, což je podstatný rozdíl.

To znamená, že oranžové kontejnery a bílá plachta budou v sousedství rodinných domů stát desítky let. Přestože je jejich životnost omezená, nepočítá se s jejich odstraněním. A obrázky na webu města jsou jen vějíčka. Podle projektové

dokumentace bude realita vypadat úplně jinak. Je zarážející, že město rezignovalo na architektonickou kvalitu a neprověřilo další a vhodnější varianty. I přes rozsáhlé námítky majitelů sousedních pozemků, které se týkaly hluku, světelného smogu

a odvodu dešťových vod, stavební úřad záměr posoudil jako bezpečný a v souladu s územním plánem. Námítku ohledně nedostatečného řešení dopravy a parkování úřad zamítl, protože dospěl k závěru, že není nutné budovat nová parkovací místa, neboť se nepředpokládá nárůst dopravy. A námítku poukazující na chybějící řešení letního problému s chlazením opět odbyl s tím, že se netýká vlastnických práv sousedů. Takové vypořádání budí rozpaky.

Bilance plná zklamání

Nadšenci jásají, že nám tu letos vyroste bublina. Ti rozvážnější váhají, jiní krokům radnice nerozumějí. Projekt stále vzbuzuje mnoho nepřijemných otázek.

1.

Opravdu budou v zimních měsících školní děti v rámci tělocviku při 16 °C cvičit na drsném tartanu? Hygienické požadavky dle zákona č. 160/2024 Sb. stanoví dolní limit 18 °C – takže se přitopí, to dá rozum – v létě však nesmí překročit teplotu 28 °C – bude se klimatizovat samozřejmě! Až na to, že provozní rozpočet nepočítá se zvýšenými náklady na energie.

2.

Odhad provozních nákladů předpokládá výnos z pronájmu půl milionu ročně a počítá s každým kalendářním měsícem (realita je maximálně 9 měsíců), v horkých dnech se hala využívá pouze brzy ráno nebo pozdě večer. Přes poledne teplota uvnitř často přesahuje 40 °C, což je zdraví ohrožující.

3.

Navržená hala je fakticky využitelná pouze pro házenou. Kvůli nevhodnému povrchu a rozměrům v ní nelze plnohodnotně a na soutěžní úrovni provozovat basketbal, volejbal, futsal ani florbal.

4.

Tartan je pro jógu, gymnastiku nebo tanec nepoužitelný – je moc tvrdý a ničí klouby. Přitom kvalitní sportovní podlaha stojí jen kolem dvou milionů, což je přijatelná cena.

5.

V hale chybí skladovací prostor a přes otáčivé dveře se sportovní nářadí skoro nedá pronést.

6.

V zimě dochází ke kondenzaci vlhkosti, vodní pára se sráží na podchlazené střeše i stěnách a stéká. Vlhká tartanová podlaha se stává kluzkou a hrozí nebezpečí úrazu.

V Jičíně už podobnou halu mají

Jičínská hala stojí v podstatě třetinu toho, co se zvažuje v Libčicích, přitom nabízí nový kvalitní povrch.

Podlaha v hale není jen položená guma na betonu. Je to v podstatě „sendvič“, který musí splňovat přísné normy na odpružení, aby si sportovci neničili klouby.

Srovnatelnou halu můžete vidět ve Sportovním areálu v Lípách v Jičíně. Tamní přetlaková hala zastřešila venkovní házenkářské hřiště, které zároveň dostalo nový povrch a sportovní vybavení. Vyšla na 11 milionů korun a Královéhradecký kraj přispěl třemi miliony. Postavili ji v minulém roce s cílem odlehčit přetížené kryté hale v areálu, která kapacitně nestačila. Využívají ji především mládežnické týmy házenkářského klubu HBC Jičín i další místní organizace. Celý komplex v Lípách dnes tvoří velká sportovní hala, krytý bazén, moderní šatny a venkovní sportoviště – běžecký ovál, dvě fotbalová hřiště, volejbalové a tenisové kurty a víceúčelové hřiště. (zdroj: jicinsky.denik.cz, www.jicin.org)

